

Ledaren

► **Rory räddar par.**

Rory behövde 24 starter för att vinna sin tredje major. Jämförelsevis behövde Tiger 20 och Jack Nicklaus 16.

Man tycker samtidigt lite synd om Sergio Garcia. Jag såg en lista någonstans i somras som handlade om vilka spelare som var bäst av dem som ännu inte vunnit en major. Alltså spelare som borde stå på tur. Listan toppades av Henrik Stenson.

Men jag vet inte det, jag.

Min egen lista över spelare som är förunnade att vinna en major toppas nog av Garcia. Han har tjänat ihop till det.

Sedan 1999 har han fyra andraplatser och 19 topp 10-placeringar. Men det är så oändligt mycket enklare att komma tvåa än att vinna. En sådan sak är förstås enkel att påstå och lätt att hålla med om, eftersom åsikten är så självklar.

Att det ligger mycket i den understryks ändå av det faktum att Jack Nicklaus, tidernas mest framgångsrike golfspelare, "bara" lyckades vinna The Open Championship två gånger. Men han kom tvåa sju gånger.

Om det var så svårt för Jack Nicklaus – hur svårt ska det då inte vara för alla andra. Det är bara för McIlroy allt verkar så enkelt. Just nu, i alla fall...

Särskilt de där chipparna och lobbarna och drivarna...

Nu är frågan vad McIlroy ska använda The Claret Jug till. Phil Mickelson serverade ett vin för 300 000 kronor ur den. Vilket känns aningen mer passande än den barbecuesås som Stewart Cink sågs ha fyllt kanner med.

I detta nummer listar vi 9 minnesvärda ögonblick i The Open på Royal Liverpool. Men du hittar också en massa värdefulla tips som du kan använda för att skapa din egen sensommarformtopp.

Trevlig läsning! **G**

Det korta spelet

TOMMY JEPSSON

Chefredaktör

strax över 31 grader. Jag flydde ned till datorn i källaren. Den var inte sval men åtminstone uthärdlig.

Några timmar senare den dagen, när temperaturen dalat till 29 grader, jagar Rory McIlroy ikapp och förbi Sergio Garcia i WGC-Bridgestone Invitational.

Rorys starka närspel behövde bara tre hål, med tre birdies som resultat, för att ge honom en delad ledning.

Sedan gjorde Sergio bogey på trean. Historien upprepade sig. Rory drev bollen häpnadsväckande bra. Det har han gjort hela sommaren. Han säger i det här numret att grunden är ett bra närspel, att ett sådant smittar av sig på det övriga spelet. Jag tolkar det som att en del av pressen på det långa spelet släpper. Som den släpper.

Rory McIlroy radade upp missil efter missil... 319 meter,

sedan 315, 302 och 301 meter.

På sista hålet höll han igen och slog bara 299 meter men det var tillräckligt för att han ånyo skulle dra wedgen ur bagen. Den här sommaren tillhörde verkligen McIlroy. Glömt är det tunga år som följde på att han bytte från Titleist till Nike. I efterhand anar vi att motgången berodde lika mycket på livet som på de nya klubborna.

Rory slog ett slag på Royal Liverpools 17:e hål på söndagen som inte kommer att gå till historien eftersom det inte var särskilt spektakulärt, men ändå väldigt betydelsefullt.

Han missade green till höger och chippade sedan bollen till några decimeter från koppen. Det betydde ett räddat par. En bogey där och hans ledning hade krympt till ett slag inför sista. Det skulle ha gett ett ovant utgångsläge inför tävlingens sista hål för McIlroy som vunnit båda sina tidigare majors med överlägsna 8 slag.

Tack vare den där chippen behövde han inte ta sig an det sista hålet på Hoylake med blott ett slags ledning.

Sommarens varmaste dag satte jag mig och tittade igenom några av sidorna i det här numret.

Jag fastnade i Rory McIlroys text om det korta spelets betydelse (sidan 76).

Det var söndag och termometern låg och dallrade på